

Прокуратура України
ХЕРСОНСЬКА ОБЛАСНА ПРОКУРАТУРА

вул. Михайлівська, 33, м. Херсон, 73025 факс: (0552) 42-04-26
e-mail: sekretariat@kherson.gp.gov.ua, web: www.kherson.gp.gov.ua
Код ЄДРПОУ 04851120

ПОВІДОМЛЕННЯ
про підозру

місто Херсон

22 листопада 2023 року

Керівник Херсонської обласної прокуратури Гриценко Сергій Миколайович, розглянувши матеріали досудового розслідування, внесені до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 42023230000000297 від 22.06.2023, за фактом вчинення кримінальних правопорушень, передбачених ч. 2 ст. 111, ч. 5 ст. 111-1 КК України, встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення особі про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст.ст. 42, 276, 277, 278, 481 КПК України

ПОВІДОМИВ:

Ковальову Юрію Івановичу, 23.11.1979 року народження, громадянину України, уродженцю м. Запоріжжя, депутату Херсонської обласної ради VIII скликання, який проживає за адресою: Херсонська область, м. Херсон, вул. Радісна, 12, зареєстрований за адресою: м. Херсон, вул. Сенявіна, 26, кв. 28, ІПН 2918116034, паспорт громадянина України серії МО № 043055 від 24.12.1995,

про підозру у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 5 ст. 111-1 КК України, тобто в колабораційній діяльності – добровільному обранні громадянина України до органів влади, створених на тимчасово окупованій території, участі у проведенні незаконних виборів на тимчасово окупованій території, та ч. 2 ст. 111 КК України, тобто у державній зраді - діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній та економічній безпеці України; наданні іноземній державі та її представникам допомоги в проведенні підривної діяльності проти України, що вчинено в умовах воєнного стану.

На підставі постанови Херсонської обласної територіальної виборчої комісії від 02.12.2020 № 46 «Про реєстрацію обраних депутатів Херсонської обласної ради» та рішення Херсонської обласної ради VIII скликання від 04.12.2020 № 1 «Про результати виборів та реєстрацію депутатів обласної ради VIII скликання» Ковальова Юрія Івановича обрано депутатом Херсонської обласної ради.

Відповідно до ч. 2 ст. 49 Закону України «Про місцеве самоврядування» депутат представляє інтереси всієї територіальної громади, має всю повноту прав, що забезпечують його активну участь у діяльності ради та утворюваних нею органів, несе обов'язки перед виборцями, радою та її органами, виконує їх доручення.

За змістом п. 1 ч. 1 ст. 8 Закону України «Про статус депутатів місцевих рад» від 11.07.2002 № 93-IV (далі – Закон) депутат, здійснюючи депутатські повноваження, повинен керуватися загальнодержавними інтересами та інтересами територіальної громади чи виборців свого виборчого округу, від яких його обрано.

Пунктами 2 та 3 ч. 1 ст. 8 Закону передбачено, що депутат повинен не використовувати депутатський мандат в особистих інтересах чи в корисливих цілях, а повинен керуватися у своїй діяльності та поведінці загальноновизнаними принципами порядності, честі і гідності.

Як депутат Херсонської обласної ради VIII скликання Ковальов Ю.І. має повноваження і обов'язки та несе відповідальність за дотримання вказаних нормативних актів, зміст яких йому достовірно відомий.

Однак Ковальов Ю.І., нехтуючи зазначеними вимогами законодавства, умисно надаючи допомогу країні-агресору, здійснював колабораційну діяльність за наступних обставин.

Так, згідно з Конституцією України Україна є суверенною і незалежною державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою. Перебування на території України підрозділів збройних сил інших держав з порушенням процедури, визначеної Конституцією та законами України, Гаазькими конвенціями 1907 року, IV Женевською конвенцією 1949 року, а також всупереч Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї 1994 року, Договору про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і Російською Федерацією (далі – РФ) 1997 року та іншими міжнародно-правовими актами є окупацією частини території суверенної держави Україна та міжнародним протиправним діянням з усіма наслідками, передбаченими міжнародним правом.

Усупереч вказаним нормам міжнародного гуманітарного права президент РФ Володимир Путін, а також інші невстановлені на цей час досудовим розслідуванням представники влади РФ, діючи в порушення вимог п.п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципів Заключного акта Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимог ч. 4 ст. 2 Статуту ООН і Декларацій Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV), від 21.12.1965 № 2131

(XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX) спланували, підготували і розв'язали агресивну війну та воєнний конфлікт проти України, а саме віддали наказ на вторгнення підрозділів ЗС РФ на територію України.

24 жовтня 1945 року набув чинності Статут Організації Об'єднаних Націй, підписаний 26 червня 1945 року, яким фактично створено Організацію Об'єднаних Націй (далі – ООН).

До складу ООН входять Україна, РФ та ще 49 країн-засновниць, а також інші країни світу.

Відповідно до ч. 4 ст. 2 Статуту ООН усі Члени вказаної організації утримуються в своїх міжнародних відносинах від погрози силою або її застосування як проти територіальної недоторканності або політичної незалежності будь-якої держави, так і будь-яким іншим чином, несумісним із Цілями Об'єднаних Націй.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН № 36/103 від 09 грудня 1981 року про недопустимість інтервенції та втручання у внутрішні справи держав та резолюціями: № 2131 (XX) від 21 грудня 1965 року, що містить Декларацію про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав та про захист їх незалежності та суверенітету; № 2625 (XXV) від 24 жовтня 1970 року, що містить Декларацію про принципи міжнародного права, що стосуються дружніх відносин і співробітництва між державами відповідно до Статуту ООН; № 2734 (XXV) від 16 грудня 1970 року, що містить Декларацію про зміцнення міжнародної безпеки; № 3314 (XXIX) від 14 грудня 1974 року, що містить визначення агресії, – установлено, що жодна з держав не має права здійснювати інтервенцію чи втручання у будь-якій формі або з будь-якої причини у внутрішні та зовнішні справи інших держав. Цими ж міжнародними документами закріплено обов'язок держав: утримуватися від озброєної інтервенції, підривної діяльності, військової окупації, здійснення сприяння, заохочення чи підтримки сепаратистської діяльності; не допускати на власній території навчання, фінансування та вербовки найманців чи засилання таких найманців на територію іншої держави.

Крім того, у статтях 1-5 Резолюції Генеральної Асамблеї ООН від 14 грудня 1974 року № 3314 (XXIX), серед іншого, визначено, що ознаками агресії є:

- застосування збройної сили державою проти суверенітету, територіальної недоторканності чи політичної незалежності іншої держави;
- застосування збройної сили державою в порушення Статуту ООН.

Будь-яке з наступних діянь, незалежно від оголошення війни, кваліфікується як акт агресії:

- вторгнення або напад збройних сил держави на територію іншої держави або будь-яка військова окупація, який би тимчасовий характер вона не мала, яка є результатом такого вторгнення або нападу, або будь-яка анексія із застосуванням сили території іншої держави або частини її;
- бомбардування збройними силами держави території іншої держави або застосування будь-якої зброї державою проти території іншої держави;

- блокада портів або берегів держави збройними силами іншої держави;
- напад збройними силами держави на сухопутні, морські або повітряні сили, або морські та повітряні флоти іншої держави;
- застосування збройних сил однієї держави, що знаходяться на території іншої держави за угодою з приймаючою державою, у порушення умов, передбачених в угоді, або будь-яке продовження їх перебування на такій території після припинення дії угоди;
- дія держави, яка дозволяє, щоб її територія, яку вона надала в розпорядження іншої держави, використовувалася цією іншою державою для здійснення акту агресії проти третьої держави;
- засилання державою або від імені держави збройних банд, груп, іррегулярних сил або найманців, які здійснюють акти застосування збройної сили проти іншої держави, які мають настільки серйозний характер, що це є рівносильним наведеним вище актам, або її значна участь у них.

Жодні міркування будь-якого характеру, чи то політичного, економічного, військового чи іншого характеру, не можуть слугувати виправданням агресії.

Крім того, принципи суверенної рівності, поваги прав, притаманних суверенітету, незастосування сили чи погрози силою, непорушності кордонів, територіальної цілісності держав, мирного врегулювання спорів та невтручання у внутрішні справи держав були закріплені також у Заключному акті Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01 серпня 1975 року, який підписаний СРСР, правонаступником якого є РФ.

У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16 липня 1990 року (далі – Декларація) вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах.

Відповідно до розділу V Декларації територія України в існуючих кордонах є недоторканною і не може бути змінена та використана без її згоди.

24 серпня 1991 року Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки схвалено Акт проголошення незалежності України, яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави – України. Згідно з указаним документом територія України є неподільною та недоторканною.

Незалежність України визнали держави світу, серед яких і РФ.

31 травня 1997 року відповідно до положень Статуту ООН і зобов'язань згідно із Заключним актом Наради з безпеки і співробітництва в Європі, Україна та РФ уклали Договір про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і РФ (ратифікований Законом України від 14 січня 1998 року № 13/98- ВР та Федеральним Законом РФ від 2 березня 1999 року № 42-ФЗ). Відповідно до статей 2, 3 зазначеного Договору РФ зобов'язалася поважати територіальну цілісність України, підтвердила непорушність існуючих між ними кордонів та зобов'язалася будувати відносини одна з одною на основі принципів взаємної

поваги, суверенної рівності, територіальної цілісності, непорушності кордонів, мирного врегулювання спорів, незастосування сили або погрози силою, у тому числі економічні та інші способи тиску, права народів вільно розпоряджатися своєю долею, невтручання у внутрішні справи, додержання прав людини та основних свобод, співробітництва між державами, сумлінного виконання взятих міжнародних зобов'язань, а також інших загальновизнаних норм міжнародного права.

Відповідно до опису і карти державного кордону, які є додатками до Договору між Україною та РФ про українсько-російський державний кордон від 28 січня 2003 року (ратифікований РФ 22 квітня 2004 року), територія Автономної Республіки Крим, м. Севастополя, Донецької і Луганської областей відноситься до території України.

Статтями 1, 2 Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою.

Згідно зі статтею 5 Конституції України носієм суверенітету та єдиним джерелом влади в Україні є народ. Народ здійснює владу безпосередньо і через органи державної влади та органи місцевого самоврядування.

Право визначати і змінювати конституційний лад в Україні належить виключно народові і не може бути узурповане державою, її органами або посадовими особами.

Статтею 73 Конституції України визначено, що виключно всеукраїнським референдумом вирішується питання про зміну території України.

Відповідно до статей 132-134 Конституції України територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території.

До складу України входять: Автономна Республіка Крим, Вінницька, Волинська, Дніпропетровська, Донецька, Житомирська, Закарпатська, Запорізька, Івано-Франківська, Київська, Кіровоградська, Луганська, Львівська, Миколаївська, Одеська, Полтавська, Рівненська, Сумська, Тернопільська, Харківська, Херсонська, Хмельницька, Черкаська, Чернівецька, Чернігівська області, міста Київ та Севастополь. Місто Севастополь має спеціальний статус. Автономна Республіка Крим (далі – АР Крим) є невід'ємною складовою частиною України і в межах повноважень, визначених Конституцією України, вирішує питання, віднесені до її відання.

22 лютого 2022 року президент РФ направив до Ради Федерації звернення про використання Збройних Сил (далі – ЗС) РФ за межами РФ, яке було задоволено.

24 лютого 2022 року президент РФ публічно оголосив про рішення розпочати повномасштабну військову агресію проти України.

Близько 5 години 24.02.2022 військовослужбовці ЗС РФ шляхом збройної агресії із застосуванням зброї незаконно вторглися на територію України через державні кордони України в Харківській, Херсонській, Миколаївській, Сумській, Чернігівській, Запорізькій, Київській, інших областях та здійснили

напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, та здійснили окупацію частин указаної території.

Указом Президента України № 341/2022 на часткову зміну статті 1 Указу Президента України від 24 лютого 2022 року № 64/2022 «Про введення воєнного стану в Україні», затвердженого Законом України від 24 лютого 2022 року № 2102-IX, з 05 години 30 хвилин 24 лютого 2022 року строком на 30 діб введено воєнний стан, який продовжено у визначеному законом порядку до цього часу.

Відповідно до п. 7 ст. 1-1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» тимчасово окупована РФ територія України (далі – тимчасово окупована територія) – це частини території України, в межах яких збройні формування РФ та окупаційна адміністрація РФ встановили та здійснюють фактичний контроль або в межах яких збройні формування РФ встановили та здійснюють загальний контроль з метою встановлення окупаційної адміністрації РФ.

Відповідно до Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» тимчасово окупована РФ територія України (тимчасово окупована територія) – це частини території України, в межах яких збройні формування РФ та окупаційна адміністрація РФ встановили та здійснюють фактичний контроль або в межах яких збройні формування РФ встановили та здійснюють загальний контроль з метою встановлення окупаційної адміністрації РФ.

Окупаційна адміністрація РФ – сукупність державних органів і структур РФ, функціонально відповідальних за управління тимчасово окупованими територіями та підконтрольних РФ самопроголошених органів, які узурпували виконання владних повноважень на тимчасово окупованих територіях та які виконували чи виконують властиві органам державної влади чи органам місцевого самоврядування функції на тимчасово окупованій території України, в тому числі органи, організації, підприємства та установи, включаючи правоохоронні та судові органи, нотаріусів та суб'єктів адміністративних послуг.

Відповідно до ст. 42 Положення про закони і звичаї війни на суходолі IV Конвенції про закони і звичаї війни на суходолі від 18 жовтня 1907 року, ратифікованої Україною 24.08.1991, територія визнається окупованою, якщо вона фактично перебуває під владою армії супротивника. Окупація поширюється лише на ту територію, де така влада встановлена і здатна виконувати свої функції.

У період з 24.02.2022 по цей час більшу частину території Херсонської області захоплено військовослужбовцями ЗС РФ і вона знаходиться під тимчасовою окупацією держави-агресора, що визначено Переліком територіальних громад, які розташовані в районі проведення воєнних (бойових) дій або які перебувають у тимчасовій окупації, оточенні (блокуванні) станом на 25 квітня 2022 року, затвердженим наказом Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України від 25.04.2022 № 75 зі змінами (наказ

№280 від 30.11.2022).

Таким чином, з 24.02.2022 і по цей день дії РФ проти України підпадають під всі пункти, передбачені ст. 3 Резолюції 3314, а тому такі дії слід кваліфікувати саме як акт агресії РФ проти України.

Достовірно знаючи про вищевказані обставини, які є загальновідомим фактом, Ковальов Юрій Іванович, являючись громадянином України, фактично проживаючи на території Херсонської області, розуміючи факт захоплення міста Херсон та Херсонської області збройними силами РФ, усвідомлюючи, що суверенітет України поширюється на всю її територію, Україна є унітарною державою, а територія України в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою, будучи обізнаним про те, що Херсонська область є невід'ємною складовою частиною України, а порядок утворення органів виконавчої влади регулюється виключно Конституцією України та законами України, а також усвідомлюючи, що він є депутатом Херсонської обласної ради VIII скликання, тобто повноважним представником українського народу в обласній раді, відповідальним перед ним, і покликаний виражати та захищати його інтереси, розумів, що основним його завданням є захист суспільних інтересів та інтересів своїх виборців, нівелюючи обов'язки депутата, свідомо поставив свої власні інтереси вище інтересів народу України, який став об'єктом збройної агресії з боку РФ.

З метою встановлення контролю на тимчасово окупованій території Херсонської області невстановлені особи з числа представників Російської Федерації, за підтримки її військових формувань та окупаційної влади Херсонської області, створили незаконний орган «Херсонську обласну думу I скликання», оголосивши проведення виборів до неї.

Постановою Центральної виборчої комісії від 15.06.2023 «Про призначення виборів депутатів Херсонської обласної думи і виборів депутатів представницьких органів муніципальних утворень на території Херсонської області» 10 вересня 2023 року призначено вибори до «Херсонської обласної думи».

Громадянин України Ковальов Юрій Іванович, 23.11.1979 року народження, у невстановлених досудовим розслідуванням місці та час, але не пізніше 10 вересня 2023 року, діючи умисно, підтримуючи агресію Російської Федерації проти України, добровільно взяв участь у проведенні вищезазначених незаконних виборів на тимчасово окупованій території Херсонської області та публічно закликав до проведення таких незаконних та протиправних виборів.

Так, Ковальов Ю.І. у період з 15 червня по 10 вересня 2023 року, більш точної дати досудовим розслідуванням не встановлено, у порушення порядку, встановленого Конституцією України та Законами України, взяв участь у виборах на тимчасово окупованій території Херсонської області як «кандидат в депутати» від політичної партії «Єдина Росія» шляхом добровільного набуття статусу «кандидата в депутати» для подальшої участі у «виборах депутатів до Херсонської обласної думи».

Крім того, Ковальов Ю.І. у період з 15 червня по 10 вересня 2022 року, користуючись статусом депутата обласної ради як представника Українського народу, що забезпечив його впливовість та популярність серед місцевого населення, створив з метою його розповсюдження відеозвернення, адресоване жителям тимчасово окупованої частини Херсонської області, в якому закликав до участі у «виборах депутатів до Херсонської обласної думи» місцевих жителів шляхом голосування на них, а також популяризував Російську Федерацію з метою посилення довіри серед громадян незаконним органам, створеним на тимчасово не підконтрольній Україні території.

За результатами проведення незаконних «виборів депутатів до Херсонської обласної думи» Ковальов Юрій Іванович відповідно до протоколу «Виборчої комісії Херсонської області про результати виборів на тимчасово окупованій території» від 10 вересня 2023 року, розміщеного на офіційному сайті Центральної виборчої комісії Російської Федерації, за номером 14 від політичної партії «Єдина Росія» у добровільному порядку був «обраний депутатом» незаконно створеного органу влади.

Таким чином, Ковальов Юрій Іванович, 23.11.1979 року народження, підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України, – колабораційній діяльності, тобто добровільному обранні громадянина України до органів влади, створених на тимчасово окупованій території, участі в проведенні незаконних виборів на тимчасово окупованій території.

Разом з тим Ковальов Ю.І., реалізуючи свій злочинний умисел, направлений на вчинення державної зради, переслідуючи мету заподіяння шкоди суверенітету, територіальній цілісності, недоторканності, обороноздатності, державній та економічній безпеці України, маючи достатній рівень освіти, знань, життєвого і професійного досвіду для розуміння факту здійснення підривної діяльності Російською Федерацією та її представниками проти України, прийняв рішення допомагати РФ у цій підривній діяльності у період воєнного стану, тобто передбачав, усвідомлював характер своїх суспільно небезпечних дій і бажав настання суспільно небезпечних наслідків.

Підтримуючи дії РФ, направлені на ослаблення національних інтересів України, зміну меж її території і поширення на неї впливу РФ, становлення і зміцнення окупаційної влади, сприяння державі-агресору, її представникам у порушенні суверенітету України та її окупації, перешкоджання її економічному розвитку та євроінтеграційному курсу, встановлення контролю над політичними та економічними процесами в Україні, Ковальов Ю.І., не склавши повноваження депутата як представника Українського народу в Херсонській обласній раді та діючи всупереч його інтересам, з початку широкомасштабного вторгнення Росії на територію України і до теперішнього часу здійснив комплекс активних дій, направлених на підрив основ національної безпеки та завдання шкоди

суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній та економічній безпеці України, за наступних обставин.

Ковальов Ю.І., здійснюючи діяльність щодо надання допомоги іноземній державі та її представникам у проведенні підривної діяльності проти України, шляхом ослаблення її державної та економічної безпеки, а також одночасного посилення економічного становища РФ, будучи призначеним 18.08.2016 наказом першого заступника голови Державного агентства рибного господарства України П.В. Гвозденка №29-к від 16.08.2016 директором державної установи «Херсонський виробничо-експериментальний завод по розведенню молоді частикових риб», 22.12.2022 у невстановленому досудовим розслідуванням місці зареєстрував у Федеральній податковій службі Російської Федерації державну установу «Херсонський виробничо-експериментальний завод по розведенню молоді частикових риб» як юридичну особу, організував та забезпечив господарську діяльність вказаної державної установи на тимчасово не підконтрольній Україні території у співпраці з країною-агресором шляхом реалізації біологічних ресурсів для зариблення окремим суб'єктам господарювання на тимчасово окупованій території.

Крім того, Ковальов Ю.І. з метою виконання зазначених цілей підривної діяльності проти державної та економічної безпеки України, а також посилення економічної спроможності окупаційної влади у період з 02.12.2022 по 28.07.2023, організував господарську діяльність та реєстрацію в Федеральній податковій службі Російської Федерації підконтрольних йому підприємств, а саме: ДУ «Херсонський експериментальний завод по розведенню молоді частикових риб» ЄДРПОУ 00465399, ТОВ «Неон-ЛТД» ЄДРПОУ 42183416, ТОВ «Південний земельний фонд» ЄДРПОУ 40980439, ТОВ «ФОНДС-ЗЕМ» ЄДРПОУ 41498275, ФГ «Маконго» ЄДРПОУ 39498669, ТОВ «Промінь відродження» ЄДРПОУ 38350404, ТОВ «ЛК-Агро» ЄДРПОУ 42336087, ФГ «Югер» ЄДРПОУ 39641459, ТОВ «Вега-Х» ЄДРПОУ 42613552, ТОВ «Е-Нафта» ЄДРПОУ 44204584, ТОВ «Грін-Груп» ЄДРПОУ 44269437, ТОВ «ВІЛЬЯМ ПАЙ» ЄДРПОУ 44349145, ТОВ ДСД-ТРЕЙД Україна» ЄДРПОУ 42046697, СВК «ГРІН ЛЕНД» ЄДРПОУ на території Херсонської області та м. Херсона до його деокупації Збройними Силами України, в інтересах держави-агресора та окупаційної влади, тим самим забезпечив надходження активів у вигляді податків від діяльності вказаних підприємств до бюджету окупаційної влади та країни-агресора.

Ковальов Ю.І., продовжуючи свою злочинну діяльність, спрямовану на допомогу державі-агресору та її представникам у здійсненні підривної діяльності проти України, з метою завдання шкоди державній безпеці України і її суверенітетові, територіальній цілісності, недоторканності та обороноздатності, у невстановлений досудовим розслідуванням час, перебуваючи на території тимчасово окупованого Скадовського району Херсонської області, точне місце досудовим розслідуванням не встановлено, усвідомлюючи наслідки своїх суспільно небезпечних дій, направлених на допомогу військовим формуванням РФ військовим шляхом захопити та контролювати територію України,

здійснювати силове управління її органами влади, створюючи негативні умови для деокупації захопленої РФ території Херсонської області, що перешкоджають вогневому ураженню Збройними Силами України військових об'єктів, розташованих РФ на території населених пунктів, умисно розмістив особовий склад військових формувань та регулярних частин збройних сил РФ, їх легкої та важкої броньованої техніки на цивільних об'єктах, а саме: на території державної установи «Херсонський виробничо-експериментальний завод по розведенню молоді частикових риб» (ЄДРПОУ 00465399) за адресою: Херсонська область, Скадовський район, м. Гола Пристань, вул. Ларіонова, 136; на території автозаправної станції, розташованої за адресою: Херсонська область, Скадовський район, м. Гола Пристань, вул. 1 Травня, 294; тепличного господарства, розташованого за адресою: Херсонська область, Скадовський район, м. Гола Пристань, вул. Берегова, 74а, які є об'єктами власності товариства з обмеженою відповідальністю «Неон ЛТД» (ЄДРПОУ 42183416), що перебуває у фактичному володінні та розпорядженні Ковальова Ю.І., створюючи такими діями при цьому загрозу життю та здоров'ю цивільного населення з числа місцевих мешканців.

На території вказаних підприємств Ковальов Ю.І. силами та технічними засобами зазначених підприємств забезпечував розміщення військової техніки та особового складу збройних формувань Російської Федерації, а також забезпечував військових РФ продуктами харчування та продовольчо-побутовими засобами, паливно-мастильними матеріалами для підтримання їх боєздатності та оборонно-наступальних можливостей, направлених на порушення суверенітету, територіальної цілісності та недоторканності України.

Таким чином, Ковальов Юрій Іванович, 23.11.1979 року народження, підозрюється у кримінальному правопорушенні, передбаченому ч. 2 ст. 111 КК України, – державній зраді, тобто діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній та економічній безпеці України: наданні іноземній державі або їх представникам допомоги в проведенні підривної діяльності проти України, що вчинено в умовах воєнного стану.

**Керівник Херсонської
обласної прокуратури**

 Сергій Миколайович Гриценко

Одночасно підозрюваному Ковальову Ю.І. роз'яснені права підозрюваного, передбачені ст. 42 КПК України, а саме:

Підозрюваний, обвинувачений має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;